

199. Àti pé dájúdájú àwọn ẹlòmírán wà nínú un àwọn oní Ìwé-Mímó tí wọn gba Allaahu gbó àti ohun tí (Allaahu) sòkalẹ̀ fún yín (Al-Kur'aanu) àti ohun tí (Ó) sòkalẹ̀ fún wọn; wọn rẹ ara a wọn sílẹ̀ fún Allaahu, wọn kì í pààrò àwọn òròò Allaahu pèlúu owó pòókú, àwọn wònyẹn ní ẹsan lódò Olúwaa wọn. Dájúdájú Allaahu yára nínú un isirò síse.

200. Èyín tí ẹ gba (Allaahu) gbó, ẹ se sùùrù, ẹ tún gbawájú nínú un sùùrù síse (ẹ ní ifaradà ju àwọn ọ̀táa yín lọ), ẹ gbaradi (ẹ dúró sìnşin láì gba ọ̀tá láàyè), kí ẹ sì páyàa Allaahu kí ẹ lè se àşejèrè.

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا
أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا
يَشْتَرُونَ بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا
وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

SUURATU N-NISAA'I (4)

Ó sòkalẹ̀ ní Madinah.

Aáyàa rẹ̀ jẹ̀ àádòsàn-án àti mífà (176).

Ní orúkọ Allaahu, Ọlópò àánú, Aláànú jùlọ.

1. Èyín ènìyàn, ẹ páyàa Olúwaa yín Ènì tí Ó dá yín láti ara ẹmí kan soşo. Ó sì dá iyàwóo rẹ̀ láti araà ẹmí nàà. Ó sì mú ọ̀kùnrin púpò àti obìnrin púpò jáde láti ara àwọn méjéjì. Ẹ sì páyàa Allaahu Ènì tí ẹ fi ń bẹ ara a yín, àti pé ẹ páyàa (Rẹ nípa) okùn-ẹbí, dájúdájú Allaahu jẹ Olùşò lórí yín.

2. Ẹ sì fún àwọn ọ̀mọ-òrukàn ní dúkiáa wọn, ẹ má se fi ohun tí kò dára pààrò èyí tí ó dára, ẹ sì má se jẹ dúkiáa wọn mó dúkiáa ti yín. Dájúdájú, síse bẹ̀ jẹ̀ ẹ̀şẹ̀ tí ó tóbì.

3. Bí ẹ bá sì ń bẹ̀rù pé ẹ kò lè se déédé nípa àwọn ọ̀mọ-òrukàn, ẹ fẹ̀ èyí tí ó bá dára lójúu yín nínú un àwọn obìnrin, (ẹ fẹ̀) méjì, tàbí méta tàbí mérin. Sùghón tí ẹ bá tún ń bẹ̀rù pé ẹ kò lè se dọgba-dọgba (láàrin wọn) nígbà nàà (ẹ fẹ̀) ọ̀kan soşo tàbí èyí tí ó wà ní abẹ̀ ikápáa yín (erúu yín), iyẹn ni ó sùnmo pé kí ẹ má se se àbòsì.

سورة النساء

مدنية وآياتها ست وسبعون ومائة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا
رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ
بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝
وَأَتُوا آلَيتِمَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ
بِالطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ
كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي
الْيَتَمَىٰ فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَىٰ
وَتِلْثَ وَرُبْعَ ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ
مَا مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ۝